

L'HORA NOVA

Una revista d'avui

Hem vist «Moments», revista d'una presentació acurada i que pot comparar-se amb altres similars d'arreu del món. Tot just nascuda i sortida la primera edició, pot ben dir-se que fa honor a les lletres catalanes i a llurs mentors que contribueixen a l'obra magna de culturitzar el poble treballador de Catalunya, que sabrà agrair i estimar com a pròpia, ja que en el fons i amb fretura sempre ha sentit la lluita d'avui d'alliberar el pensament i la consciència que era esclavitzada, ço que és essencial en la vida eterna dels homes sociables.

El plany i la glossa de la Cultura que registra aquell obrer que en periòdics, revistes i llibres hi porta esmerçades les hores millors del seu viure, malgrat no tenir la preparació que la burgesia comptava i comprava per a llurs fills, demostra l'afany del veritable fill del poble, de sentit justicier i raonable, que en la lectura hi posa la única esperança. Es per tot això, que és estimable l'esforç portat a cap pels Dibuxants, Escriptors, Periodistes i agents de Publicitat, que amb tota propietat són el sector que també reflexa l'ànima del Poble Català d'avui.

J. FELISART OROMI

Com pensareu amb els fills que estan fora de la seva llar?
Fent un donatiu per a la Setmana de l'Infant.

ANY NOU, VIDA NOVA

En tot el que ens resta de vida no pensem començar un any en les condicions que començarem l'any 1937. La dita popular que encapçala aquestes ratlles no havia tingut mai una efectivitat tan remarcable. L'any que començarem demà no solament serà un any nou, sinó que portarà per a tots una vida nova.

Ha tingut lloc dintre de l'any que acabem avui, una de les indignitats més repugnants que registrarà la història, indignitat comesa en nom de l'ordre i de la religió, però, d'un ordre i d'una religió que únicament estaven al servei del rics i dels ambiciosos. Dintre aquest any que acabem avui, se'ns ha obligat a una lluita sense precedents, a una guerra civil, que haurem de guanyar a costa de tots els sacrificis. Nosaltres únicament ens defensem de la bàrbara agressió de les classes privilegiades, i el Papa falta a la veritat, quan diu que la guerra l'han iniciada els comunistes, perquè sap sobrerament que els comunistes es varen posar al costat del govern legítim del poble, immediatament després de la sublevació militar. La política del Vaticà ha estat sempre una política de submissió als interessos econòmics i amb això demostra que el seu regne és d'aquest món.

Si les malvestats i angúnies de l'any 1936 ens han de portar la plenitud de vida de l'any 1937, sempre més haurem de rendir-li acatament i vassallatge. Si l'any nou ens té preparada una vida millor, i la justícia i la llibertat i la pau, poden quedar implantats definitivament dintre el clos de la nostra terra, haurem de remènciar-ho a l'any que avui ens deixa i que ja no trobarem mai més.

L'any nou comença, però, només amb el símbol de l'Esperança, i a nosaltres ens incumbeix convertir l'Esperança en realitat. De l'any que comencem demà en caldrà aprofitar-ne tot el temps, tots els instants i fer que cada moment esdevingui etern per obra del nostre treball i del nostre sacrifici, coses indispensables per a prestar tot l'ajut als germans que lluiten al front de guerra, i necessàries també per a la bona organització en els fronts que no són de guerra.

Caldrà treballar les hores que siguin necessàries per a liquidar d'una manera ràpida aquesta guerra que ensagna el país. Caldrà sobretot disciplina absoluta a les ordres dels nostres dirigents. Es així com es guanya la guerra i s'aprofita el temps.

Som tot un poble que lluita, i la victòria serà nostra. L'any 1937 ha de marcar la primera fita de la nova estructuració econòmica. Hem de posar tot l'interès en què poguem dir amb tot el dret i tota la raó, ANY NOU, VIDA NOVA.

R. V.